

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.442/2019/6.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Molnár Tibor Tamás bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Petia Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Petia Csaba ügyvéd)

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Várszegi és társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szűcs László ügyvéd)

A per tárgya:

Szerzői jogdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.959/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3.P.21.719/2017/21.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 139.700 (százharminckilencezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A „...” szaklap a 2000-es évek első évtizedében borászati témával foglalkozó magazinként jelent

meg, amelynek kiadója 2001-től a, 2007. szeptemberétől pedig az alperes volt. A 2007-ben lezajlott tulajdonosváltás során a lap 50 %-a a, további 50 %-a pedig az alperes tulajdonába került, a lap kiadója az alperes lett. 2008-tól a 25 %-os arányú tulajdon szerzése következtében a tulajdoni hányada 25 %-ra csökkent, a lap kiadója az alperes maradt. A törvényes képviselője a felperes volt. A lap 2007-2008 évben 11 alkalommal jelent meg, a főszerkesztői tisztséget a felperes töltötte be. A lapot 2009-ben már nem adták ki.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes - a megismételt eljárásban - pontosított keresetében 2.791.500 forint szerzői díj és 1.650.000 forint főszerkesztői tevékenységre tekintettel járó megbízási díj, valamint ezen összegek 2008. május 15. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes szerzői díjjal kapcsolatos álláspontja szerint a ... magazinban megjelent, általa írt cikkek, illetve készített fotók tekintetében az alperessel felhasználási szerződés jött létre a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 42. §-a szerint (a továbbiakban: Szjt.). Az alperes a felperes szerzői műveit a kiadott lapszámokban megjelentette, így azok vonatkozásában díjfizetési kötelezettsége áll fenn. A főszerkesztői tevékenysége kapcsán a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 478. § (1) bekezdése alapján megbízási díj illeti meg. Arra az esetre, ha a bíróság ennek az elsődleges kereseti kérelemnek nem adna helyt, úgy a felperes mindkét követelése vonatkozásában a jogalap nélküli gazdagodásnak a Ptk. 361. § (1) bekezdése szerinti szabályaira hivatkozással kérte az alperes kötelezését a gazdagodás megtérítésére. Ebben a körben az alperes vagyonnövekményeként a lapok kiadásával kapcsolatos költség-megtakarítást jelölte meg.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a cikkek, illetve a fotók tekintetében a szerzői jog szerinti felhasználási szerződés jött létre. Álláspontja szerint a felperes az általa szolgáltatott műveket a lap felfuttatásában érdekelt tulajdonosi képviselőként bocsátotta az alperes, mint kiadó rendelkezésére. Amennyiben a felhasználási szerződés létrejött mégis megállapításra kerülne, úgy az alperes állította, hogy a műveihez kapcsolódó díjigényéről a felperes kifejezetten lemondott. Vitatta azt is, hogy a perbeli fotókat a felperes készítette. Ebben a körben előadta, hogy a ... szaklap megvásárlásakor annak terjedelmes fotóalbumát is megszerezték és azt használta a felperes a tevékenysége során, továbbá előfizetéses felhasználója volt egy internetes oldálnak, ahonnan szintén jogosult volt képanyagot felhasználni, ezen felül saját fotósokat is alkalmaztak. Vitatta a kereset összecszerúségét és állította, hogy a felek együttműködése során a felperes egyetlen alkalommal sem jelezte, hogy szerkesztői díjra tartana igényt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.399.500 forintot és annak 2008. május 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, valamint rendelkezett az elsőfokú eljárási költség és illeték viseléséről.
- [5] Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a felek korábban együttműködtek a perbeli „...” magazin kiadásában. Az sem volt vitatott, hogy a felperes ténylegesen főszerkesztői tevékenységet látott el és cikkeket is írt a lapba. Az alperes álláspontjára tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletében vizsgálta, hogy a perbeli felvételek a felperes szerzői műveinek tekinthetők-e. Figyelembe vette a felperes igazolt technikai felkészültségét, az alperes előadását, továbbá ... és ... tanúk vallomásait, melynek alapján a felperes szerzőségét megállapíthatónak találta és a perbeli képeket a felperes

művének tekintette. A Kúriának a megismételt eljárásra tett iránymutatása szerint, a képek tekintetében a szerzői jogi védelem igazolására kirendelt Szerzői Jogi Szakértői Testületet véleménye alapján megállapította, hogy a felperes által csatolt táblázatban feltüntetett „egyéb fotó” sor 465 képéből összesen 21 nem minősül egyéni, eredeti szerzői műnek. Az elsőfokú bíróság alkalmazhatónak találta az Szjt. 45. § (2) bekezdését a fényképek és cikkek felhasználási szerződésével kapcsolatban tekintettel arra, hogy a perbeli magazin adott témában egy éven belül többször időszakosan megjelenő kiadmány volt, így az folyóiratnak tekintendő. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szerző a díjazásról az Szjt. 16. § (4) bekezdése értelmében csak kifejezett nyilatkozattal mondhat le, az ún. honor lista „nem fizetendő” megjegyzése pedig nem értelmezhető a szerzői jogdíjról való lemondásként. Az összecszerűség vonatkozásában ugyancsak a felperesi állítást fogadta el a díjtételek vonatkozásában, mivel az alperes által csatolt „honor listák” szintén ezeket a díjtételeket tartalmazták. Mindezekre figyelemmel a szerzői jogi díjigényre vonatkozó keresetnek a fotók tekintetében - 21 fotó levonásával - 1.008.000 forint összegben, a cikkek vonatkozásában pedig a teljes 1.740.500 forint összegben helyt adott.

- [6] A szerkesztői tevékenységgel kapcsolatban az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperes a megismételt eljárásban nem tudott olyan tanúbizonyítást feljánlani, amely igazolta volna, hogy a felperes egyértelműen és véglegesen lemondott az őt megillető szerkesztői járandóságáról. A felek valószínű szóbeli megállapodása úgy szólt, hogy a lap beindulásáig dolgoznak térítés nélkül annak reményében, hogy három év után a nyereségből kivehessék a részüket. Ez azonban nem jelentette azt, hogy teljesen ingyen és minden ellenszolgáltatás reménye nélkül kívánnák végezni tevékenységüket. Az eset körülményeiből, az ügy természetéből, a felek közötti viszonyból nem lehetett arra következtetni, hogy a megbízott az ügy ellátását ingyenesen vállalta volna. Megállapítható módon a szerkesztői tevékenységet a felperes tényszerűen ellátta, így a megbízás hallgatólagosan létrejött, amely után, ha az nem ingyenes, akkor díjazás jár. Az összecszerűség tekintetében az elsőfokú bíróság utalt az alperes ellenkérelmében írtakra, mely szerint a felperes szerkesztői munkáját kívánták kiváltani, úgy az havi 600.000 forint többletköltséget igényelt. Erre tekintettel nem találta eltúlzottnak a lapszámonkénti 150.000 forint összeget figyelemmel arra is, hogy 2008 évben összesen 11 lapszám jelent meg, így az 1.650.000 forint szerkesztői díj iránti követelést alaposnak találta.
- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperes teljes keresetét elutasította, valamint rendelkezett a perköltség viseléséről.
- [8] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításával, mely szerint a ... című lap folyóiratnak minősül, a felek között pedig szóban érvényesen létrejött a felhasználási szerződés mind a fényképfelvételek, mind pedig a cikkek tekintetében. A másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes betéti társasága az alperessel együtt tulajdonosa volt a kérdéses szakmai magazinnak, amelynek a megjelent 11 lapszáma közös munka eredménye volt. A felperes az újságba cikkeket írt és fotókat is biztosított, amelyekért nem kapott, de nem is kért ellenszolgáltatást az együttműködés idején, ezzel az igénnyel csak a felek kapcsolatának megromlása és a lap kiadásának befejezése után lépett fel, és az érvényesítés érdekében több peres eljárást is kezdeményezett. Az alperes ezzel egyidejűleg párhuzamosan ellátta a lap kiadásával és menedzselésével kapcsolatos feladatokat, amiért - tekintettel arra, hogy a felek a 2007 évet megelőzően sem számítottak fel díjakat - ő sem kapott ellenszolgáltatást, a tulajdonosok 2008 márciusi megállapodása ellenére sem. A bérleti díjat, illetve a külső munkatársak költségét pedig a felek közösen viselték.

- [9] A másodfokú bíróság szerint okszerűtlenül értékelte ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékokat oly módon, hogy a honor-lista „nem fizetendő” megjegyzése nem értelmezhető a szerzői díjról való lemondásként az Szjt. 16. § (1) bekezdése alapján. A felek abban állapodtak meg és annak megfelelően jártak el, hogy mindkét fél végzi azokat a munkákat, amelyekhez értenek, ellenszolgáltatás nélkül annak érdekében, hogy az egyébként veszteséges lapot nyereségessé tegyék. Ezt tükrözte a csatolt e-mail, amelyben az alperesi ügyvezető ingyenes munkavégzésről tett említést, és amit válaszában a felperes sem tett kérdésessé. Az ilyen módon történt együttműködést a tanúk vallomása is megerősítette. Az ún. honor listák tartalmának értelmezése körében a másodfokú bíróság az alperes álláspontját találta elfogadhatónak, figyelemmel arra, hogy a felperes az együttműködés idején nem élt díjigénnyel, a „nem fizetendő” kitétel szintén alátámasztja a szerződés ingyenességét, a felperes díjigényről való kifejezett lemondását. A másodfokú bíróság szerint ezt igazolja az is, hogy két személlyel, akinek a neve mellett azonos megjegyzés szerepelt, a tulajdonosok elszámoltak. Ezen két személy esetében a felpereshez képest az is lényeges eltérést jelent, hogy ők még közvetve sem tartoztak a magazin kiadói köréhez, tisztán külső munkatársnak voltak tekinthetők. A másodfokú bíróság értékelte ebben a körben azt is, hogy a felperes ugyanebben az időszakban közreműködött a ... is, ahol szerződéssel rendelkezett és számla alapján megtörtént az ellentételezés is. A másodfokú bíróság szerint a periratokból világosan kitűnik, hogy az volt az általános gyakorlat, hogy ha a szerzők felé fizetést teljesített a ... újság, minden esetben volt szerződés és számla is, illet azonban a felperes saját tevékenysége kapcsán felmutatni nem tudott és egyéb módon sem cáfolta az alperes ingyenességre vonatkozó állítását. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes kifejezetten lemondott a szerzői jogdíjról és a lapban való ingyenes felhasználásra engedélyt adott. Megjegyezte, hogy a kérdéses újságnak nem csak az alperes, hanem a felperes betéti társasága, illetve a is tulajdonosa volt, a tulajdonosok a kiadásukat együtt fedezték és a felperes nem tett előadást arra, hogy igénye érvényesítésénél erre mennyiben volt figyelemmel. A jogerős ítélet ilyen körülmények között a megismételt eljárás eredményeként rendelkezésre álló peranyag alapján is alaptalannak találta a felperes szerzői díj iránt előterjesztett keresetét.
- [10] A jogerős ítélet további indokolása szerint a felek a főszerkesztői teendők elvégzésére sem kötöttek írásbeli szerződést, de a körülmények együttes értékeléséből arra az eredményre lehetett jutni, hogy szóban megállapodtak abban, hogy a felperes szaktudására tekintettel a jövőben nyereség reményében ezt a tevékenységet a felperes végzi. A felperes ezen feladatok elvégzését is ingyenes vállalta, így díjazásra nem tarthat igényt, ezért a megbízási díj iránti kereset sem alapos.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperes keresete szerinti marasztalását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem megsértett jogszabályként jelölte meg az eljárásjogi jogszabálysértés körében a Pp. 270. § (5) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, az anyagi jogszabálysértések körében az Szjt. 16. § (4) bekezdését, 42. § (3) bekezdését, Ptk. 207. § (1) és (4) bekezdéseit, 478. § (1) bekezdését, 201. § (1) bekezdését és a Gt. 2. § (3) bekezdését. Felperes felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, különösen nem indokolta meg, hogy a felperes mely nyilatkozatát értékelte a szerzői díjról való lemondásként. A jogerős ítélet tévesen értelmezte az Szjt. 16. § (4) bekezdését, megsértette a Ptk-nak a szerződés értelmezésére vonatkozó általános szabályait is. A szerződések általában visszerhesnek minősülnek, a megbízási díj vonatkozásában is főszabály a díjazás. A Ptk. 207. § (4) bekezdése szerint kizárt a joglemondás kiterjesztő értelmezése, ráutaló magatartással pedig csak egészen kivételes esetekben

lehet jogról lemondani. Az általa képviselt betéti társaság az ő személyéhez képest önálló jogalanynak minősül. A másodfokú bíróság indokolatlanul mérlegelte felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

- [12] Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan, az alábbiak szerint.
- [14] A felperes a jogerős ítélet által megsértett jogszabályok tekintetében eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott.
- [15] Az eljárás jogi szabálysértések körében a felperes a Pp. 270. § (5) bekezdésének - helyesen: Pp. 275. § (5) bekezdése - megsértésére hivatkozott. E rendelkezés szerint, ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad. A felperes e jogszabály megsértését tartalmilag úgy indokolta, hogy a jogerős ítélet azért sérti a megismételt eljárásra vonatkozó szabályokat, mert a másodfokú bíróság nem tett eleget a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglalt utasításának, így nem határozta meg, hogy a felperes az egyes díjigények vonatkozásában mely kifejezett, egyértelmű és határozott nyilatkozata alapján mondott le az őt illető díjigényről. Függetlenül attól, hogy a Pp. 275. § (5) bekezdése a Kúria eljárására tartalmaz rendelkezést, így azt az első- és másodfokú bíróság értelemszerűen nem sérthette meg, egyébként sem állapítható meg, hogy az eljáró bíróságok a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglalt utasításnak ne tettek volna eleget. A Kúria végzésében úgy foglalt állást, hogy a díjazásról való lemondásnak, a felperes ingyenes közreműködésének megállapítására a bizonyítást követően kerülhet sor, és a körülmények tisztázása érdekében a szükséges bizonyítás lefolytatását írta elő a megismételt eljárásban. Az új eljárásban az elsőfokú bíróság az előírt bizonyítást a szükséges körben lefolytatta és ennek eredményeként belátása szerint hozta meg a döntését. Miután az érdemi döntés meghozataláig elegendő peradat állt rendelkezésre, a másodfokú bíróság reformatórius jogkörében eljárva, a bizonyítékok ismételt egybevetésével az elsőfokú bíróság megállapításaitól eltérő következtetésre juthatott és hozhatott a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztató határozatot.
- [16] A felperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, megsértve a Pp. 221. § (1) bekezdését, mert nem azonosította a konkrét joglemondó nyilatkozat meglétét, így nem vizsgálható annak terjedelme és joghatása. A másodfokú bíróság a per adatainak egybevetése alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a díjigényéről kifejezetten lemondott, e mérlegelésének részletes indokát adta, ezért az indokolási kötelezettség megsértése nem volt megállapítható. A bíróságnak a határozatát a szükséges mértékben kell megindokolnia, a szükséges mértéket pedig az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. A másodfokú bíróság rögzítette a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, valamint a levont következtetéseiről is megfelelően számot adott. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont következtetéssel valamely fél nem ért egyet.
- [17] Mindezek alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésre alapot adó eljárási szabálysértés nem volt megállapítható.
- [18] Érdemben a felperes felülvizsgálati kérelmében számos jogszabálysértést jelölt meg, amelyek tartalmilag a bizonyítékok felülmérlegelésére irányuló igényt fejeztek ki, alapvetően a jogerős ítéletnek a bizonyítékok egybevetése és mérlegelése alapján tett megállapításait sérelmezte.
- [19] A másodfokú bíróság a per adatainak mérlegelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felek

abban állapodtak meg, hogy azokat a munkákat, amikhez értettek, maguk végezték el ellenszolgáltatás nélkül annak érdekében, hogy a veszteséges lapot nyereségessé tegyék és a per adatainak, valamint az ismertett körülmények együttes mérlegelése alapján jutott arra a meggyőződésre, hogy a felperes szóban, kifejezetten lemondott a szerzői jogdíjról és a lapban való ingyenes való felhasználásra engedélyt adott, továbbá a felek szóbeli megállapodása arra is kiterjedt, hogy a felperes a főszerkesztői tevékenységét - a jövőbeni nyereség reményében - ingyenesen vállalta. A felek megállapodása mindezek alapján egy jövőbeni veszteség közös viselésének lehetőségére is kiterjedt, amely alapján nem lehetséges egy olyan elszámolási megoldás, amely kizárólag a felperes számára biztosít előnyöket.

- [20] Az ítélezési gyakorlat értelmében a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére és a tényállás megváltoztatására csak kivételesen abban az esetben kerülhet sor, ha az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során az ügy érdemére kiható, nyilvánvalóan helytelen, iratellenes, kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes következtetésre jut. A kirívóan okszerűtlen mérlegelés érdemben akkor állapítható meg, ha a per adatai alapján csak egyféle következtetés lenne lehetséges és a jogerős ítélet ettől eltérő meggyőződésre jut. (BH1993.768., BH1999.44., BH2002.29. és BH2013.119.)
- [21] A jelen esetben mindazon körülmények, amelyeket a másodfokú bíróság mérlegelt, így az ún. honor listákon a „nem fizető” megjelölés, a peres felek közötti jogviszony létrejötte, célja és természete, az érdemben egybehangzó tanúvallomások, a külső munkatársakkal való elszámolás ténye, az alperesnek a szerzőkkel való együttműködési gyakorlata és a felperes más magazinban való közreműködésének mikénti kezelése, valamint az alperes e-mailjében a munkavégzés ingyenességére történt utalás hallgatólagos elfogadása és a felperes részéről a díjigény utólagos, a kapcsolat megromlását követő érvényesítése, a logika szabályai szerint és az általános élettapasztalatra is figyelemmel, okszerűen volt értékelhető a felek közötti szerződéses jogviszony ingyenessége és a felperes díjigénnyről való kifejezett lemondása körében. A Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését önmagában nem teszi megállapíthatóvá a felperes azon hivatkozása, hogy az alperes kiadói elszámolás címén egy alkalommal számlát állított ki azon terhére, amelynek az ügyvezetője maga a felperes volt. A másodfokú bíróság a per adatai (alperes által csatolt e-mail és az annak tartalmát megerősítő tanúk vallomása, az ún. honor listák tartalmának értelmezése) és az ismert körülmények együttes mérlegelése alapján vonta le a döntését megalapozó következtetéseit. Mérlegelése a logika szabályainak megfelelt, nem volt kirívóan okszerűtlen és nyilvánvalóan helytelen.
- [22] Miután a mérlegelés nem volt jogszabálysértő, nem volt megállapítható azoknak az anyagi jogszabályoknak a megsértése sem, amelyeket a másodfokú bíróság mérlegelés eredményeként tett megállapításaival szemben a felperes a felülvizsgálati kérelmében állított.
- [23] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a mérlegelés során figyelembe vett körülmények és peradatok közül kiragadott egyes adatok önmagukban valóban nem alapozzák meg a jogerős ítélet megállapításait. Miután azonban a másodfokú bíróság a per adatainak egybevetése és a körülmények mérlegelése során jutott arra a következtetésre, hogy a felperes kifejezetten lemondott a díjigényéről, nem állapítható meg az Szjt. 16. § (4) bekezdésének sérelme azért, hogy a perben a díjazásról kifejezetten lemondó nyilatkozat csatolására nem került sor. A másodfokú bíróság kifejezetten rögzítette is, hogy az ún. honor lista „nem fizető” megjegyzése önmagában nem értelmezhető a szerzői díjról való lemondásként. A másodfokú bíróság azonban nem csupán az ún. honor listák tartalmi elemzése alapján jutott a díjigénnyről való lemondásra vonatkozó következtetésére; a per egyéb adatait is értékelve tette meg megállapítását, amelynek részletes indokát is adta, így nem állapítható meg a Ptk. 207. § (1) bekezdésének a megsértése. A felperes azon előadását, amely szerint az ún. honor listákon szereplő „nem fizetendő” megjelölés csupán pénzforgalmi információ lenne, a felperes semmivel nem igazolta. Miután pedig a másodfokú bíróság nem csupán ebből a peradatból jutott arra a következtetésre, hogy a felperes díjigényéről lemondott, hanem a per egyéb

adatait is figyelembe vette, a nyilatkozási elv alapján az Szjt. 42. § (3) bekezdésének sérelme sem állapítható meg.

- [24] A főszerkesztői tevékenységgel kapcsolatos megbízási díjigény tekintetében a Ptk. 478. § (1) bekezdésének sérelmére történt hivatkozással kapcsolatban utal arra a Kúria, hogy a felek közötti jogviszony jellegére vonatkozóan a bizonyítási eljárás adatainak mérlegelésével jutott arra a következtetésre a másodfokú bíróság, hogy a felperes a főszerkesztői feladatok ellátását ingyenesen vállalta. A mérlegelés alapján tett megállapítása ezért a Ptk. 201. § (1) bekezdésének a viszterhesség véelmére vonatkozó rendelkezésébe nem ütközik.
- [25] A felperesnek az az érvelése, hogy nem értékelhető joglemondásként az e-mailben foglalt állítás megválaszolatlanul hagyása és az, hogy a felperes csak az együttműködés megghiúsulását követően érvényesítette az igényét, a Ptk. 207. § (4) bekezdésének megsértését, mely szerint a felek titkos fenntartása vagy rejtett indoka a szerződés érvényessége szempontjából közömbös, nem teszi megállapíthatóvá.
- [26] A másodfokú bíróság számos peradat mellett vonta csupán az értékelés körébe a betéti társaság által kötött megállapodást. A felperes megállapításával szemben, a jogerős ítélet indokolásából nem tűnik ki az, hogy a másodfokú bíróság az alperes és a laptulajdonos között létrejött megállapodásnak meghatározó jelentőséget tulajdonított volna.
- [27] Egyetértett a Kúria az alperes azon érvelésével, hogy a betéti társaság részéről és annak képviselőjében vállalt kötelezettség az alperessel való együttműködés teljesítésében értelemszerűen a felperes személyes közreműködését igényelte. A felperes főszerkesztői és szerzői tevékenységének ellátása a betéti társaság által vállalt kötelezettség teljesítésének minősül. Ezért a megállapodás teljesítését éppen a felperes személyes közreműködése jelentette. A felek együttműködésének jellegéből és a felperes személyes igényérvényesítéséből következően a jogerős ítélet nem sértette meg a Gt. 2. § (3) bekezdését sem azzal, hogy a, mint laptulajdonos által kötött megállapodásban foglaltakat a felperes joglemondása körében - egyéb peradatok mellett - ténylegesen értékelte.
- [28] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [29] 1999. évi LXXVI. törvény 16. § (4) bekezdés és 42. § (3) bekezdés, 1959. évi IV. törvény 201. §, 206. § (1) bekezdés, 207. § (1) és (4) bekezdés, 221. § (1) bekezdés

Záró rész

- [30] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [31] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelyet a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján mérlegeléssel állapított meg. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a pervesztes felperes köteles a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2020. szeptember 23.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor
Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bíróági ügyintéző